

(kaluđersko) odijelo; plaća za odijelo (kod fratara, kaluđera); (stòr. bizantino) dvorski haljinari; (armadio) rušnik; (uniforme) odora.

vestibolo e non comun. **vestibulo**, m. trijem, pred soblje; (anat.) unutarnja šupljina uha.

vestigare (*vèstigo, -ghi*), v. a. MO. (poët.) slijediti (nečiji) trag.

vestigio (pl. *vestigi* e f. *vestigia, vestige*), m. (poët.) trag, slijed; (di pièdi) stopa; ostaci, ruševine, podrtine, razvaline. || *Sinón.: orma, pedata, pesta, traccia.*

vestimenta, f. odijelo, odjeća, haljina.

vestimento (pl. anche *vestimenta*, f.), m. V. *vestimenta*; (l' azione) oblačenje, odijevanje; (da cangiarsi) preobuka; (relig.) oblačenje novog redovnika (kaluđera) ili koludrice (kaluđerice).

vestire (*vèsto*), v. a. obući, oblačiti, odjenuti, odijevati; (bizzarramente) omotati, uviti, zamotati. || v. n. oblačiti se, nositi se; (fig.) zaodjenuti; — l' abito ecclesiastico, obući mantiju; — l' abito, otici u redovnike, zafatrati se, zakaluđeriti se; uzeti veo (di monaca); — gl' ignudi, zaodjeti gole; — i propri pensieri con stile vivace, zaodjeti svoje misli živahnim stilom; sèi nato vestito!, rodio si se sretan!; (prov.) vèsti un ciòcco, pare un fiòcco; vesti una colona, la pare una bëlla dònna, lijepo perje čini pticu lijepom. || -arsi, v. r. obući se, oblačiti se; (di prati) obrasti. zaodjevati se travom.

vestito, m. (da uomo o donna) odijelo, haljina; odijevanje, snabdjevanje odijelom; — da mattina, jutarnja domaća haljina; — da casa, kućno odijelo: mostrarsi in — da casa, pokazati se onakav, kakav si: un — bëll' e fatto, potpuno odijelo, gotovo odijelo; nato —, dijete sreće.

vestitura, f. odijelo, haljina.

vestizione, f. (relig.) oblačenje u redovnike, kaluđere.

veterano, m. isluženi vojnik; vojnik koji je dugo služio u vojsci; (di Napoleone) vojnik iz Napoleonove garde; veteran, čovjek, koji je ostario u službi.

Vesùvio, m. (vulcano) Vezuv; di —, vesuviano, vezuvski; (fig.) teste -e, političko društvo raskalašenih žena 1848. godine; članica toga društva; (pietra preziosa) idokrazium.

veterinària, f. živinarstvo.

veterinàrio (-ari), m. živinar, marveni liječnik, ljekar; (spreg.) rđav liječnik.

vèto, m. veto, zabrana, nepristank; M.r Veto, M.me Veto nadimak kralju Luju XVI., kraljici Mariji Antoaneti u početku Revolucije; (stòr. rom.) zabrana rimskih tribunâ kada su namjeravali ukinuti senatske odlike.

vetraia, f. (pop.) staklarnica, staklara; staklarstvo, staklarija, staklena roba.

vetraio (-ai), m. (chi fa e vende vetri) staklar; artista, pittore —, slikar na staklu.

vetrame, m. staklarska trgovina, staklarska roba; staklorezaštvo; sitne staklene stvari.

vetrario (-ari), ag. staklarski.

vetrata, f. staklena vrata; staklena pregrada; metanje okna, stakala (na prozore); (dipinta) prozor sa šarenim oknima, veliki prozor s obojenim oknima; staklo na uramljenim, uokvirenim slikama; (telaio a vetri) prozorski ram; (di chiësa) crkveni prozor (raznobojni i sa slikama).

vetrato, ag. staklen, zatvoren, pokriven stakлом; (gér. alpinistico) pravljenje poledice; pòrta -a, staklena vrata; (stòr. nat.) providan kao staklo; (anat.) corpi, umori -i, kristalna tekućina; carta -a, hartija posuta staklenim praškom (za glačanje metala). || m. (gér. alpinistico) poleđica.

vetreria, f. (fabbrica, arte) staklarnica, staklara; (oggetti di vetro, commercio di vетraio) V. vetrame.

vetriata, f. V. vetrata.

vetriato, ag. V. vetrato.

vetrièra, f. (a vetri colorati) staklena vrata.

vetrière, m. (pittore di vetri) slikar na staklu.

vetrificabile, ag. koji se može pretvoriti u staklo.